

DOI: 10.18276/sip.2019.56-11

Artur Łabuz*

Filip Ruszkowski**

Uniwersytet Szczeciński

ZARZĄDZANIE KRYZYSOWE W ORGANIZACJI NA PRZYKŁADZIE DOMU STUDENCKIEGO NR 1 „BAKAŁARZ” W SZCZECINIE

Streszczenie

Głównym celem artykułu jest zwrócenie uwagi na bardzo ważny aspekt, jakim jest zarządzanie kryzysowe w organizacjach, szczególnie w tych, w których przebywa jednocześnie kilkadziesiąt osób. W artykule została scharakteryzowana istota i znaczenie zarządzania kryzysowego, przedstawione studium przypadku, jakim była próba ewakuacyjna w Domu Studenckim nr 1 „Bakałarz”, oraz analiza i ocena tych działań. Dokonano analizy literatury przedmiotu, jak również dokumentów udostępnionych przed badany podmiot.

Słowa kluczowe: zarządzanie, kryzys, bezpieczeństwo, ewakuacja, dom studencki

Wprowadzenie

Postępujący rozwój cywilizacji przynosi innowacyjne rozwiązania, które ułatwiają funkcjonowanie w codziennym życiu poprzez podnoszenie jego standardu.

---

* ORCID 0000-0001-6463-2427, e-mail: artur.labuz@usz.edu.pl.

** ORCID 0000-0003-2396-5254, e-mail: ruszkowski.f@gmail.com.

Nowatorskie rozwiązania bardzo często wiążą się z nowymi zagrożeniami, które mogą zagrozić zdrowiu i życiu wielu osób. Niepodążanie za podnoszeniem standardów i częste używanie przedmiotów oraz pomieszczeń, które dawno uległy zużyciu lub nie są przystosowane do obecnych przepisów, również wywołują niebezpieczeństwo. Wspomniane zagrożenia mogą być źródłem sytuacji kryzysowych, które według ustawy o zarządzaniu kryzysowym (Ustawa, 2007) definiowane są jako sytuacje wpływające negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludzi, mienia w znacznych rozmiarach lub środowiska, wywołują znaczne ograniczenia w działaniu właściwych organów administracji publicznej, ze względu na nieadekwatność posiadanych sił i środków.

Celem artykułu jest poddanie analizie zarządzania kryzysowego oraz bezpieczeństwa mieszkańców akademika na przykładzie Domu Studenckiego nr 1 „Bakałarz” mieszczącego się w Szczecinie.

1. Przegląd literatury

Bardzo często bezpieczeństwo rozważane jest z punktu widzenia różnych okoliczności w odniesieniu do rozmaitych podmiotów, także do przedmiotów. Są to konkretne osoby lub określone kolektywy ludzkie, działania, wykonywane role społeczne i profesje. Zdarza się, że są nimi pojedyncze rzeczy bądź ich zbiory różnych rozmiarów. Najczęściej chodzi o elementy istniejące w czasie, ograniczone co do długości okresu egzystencji, które mają jakiś początek i kres, w czasie swojego istnienia ulegają zmianom i wzajemnym oddziaływaniom z innymi przedmiotami, obiektami lub podmiotami bezpieczeństwa (Piwowski, 2014, s. 18).

Naukowcy przyjmują, że bezpieczeństwo jest stanem pożądanym, który charakteryzuje się poczuciem pewności przetrwania, redukcją zagrożeń, podczas których podmiot bezpieczeństwa potrzebuje oparcia w społeczności, sprawnie działającym systemie prawnym i aparacie władzy państwowej. Poziom lub brak zagrożeń ma charakter obiektywny, może być diagnozowany i badany pod kątem określenia czynników zagrażających chronionym wartościom. Odmienne natomiast jest z drugim elementem pojęcia bezpieczeństwa, a mianowicie z poczuciem pewności. Należy zauważyć, że ma ono charakter subiektywny i nie wynika wprost z faktycznych zagrożeń, ale uwarunkowane jest konstrukcją psychiczną człowieka, jego stanem emocjonalnym i czynnikami zewnętrznymi (Czop, 2014, s. 43).

Sytuacje kryzysowe są zjawiskami nieoczekiwanymi, nagłymi, często powstają z powodu zaniedbań i destabilizują bezpieczeństwo ludzi. Z tych powodów bardzo ważnym aspektem jest wcześniejsze przygotowanie się i organizacja działań, aby w przypadku zdarzenia kryzysowego móc jak najszybciej działać (Tyrała, 2000, s. 12). Tym celom ma służyć zarządzanie kryzysowe, które wedle ustawy o zarządzaniu kryzysowym zdefiniowane jest jako „działalność administracji publicznej będąca elementem kierowania bezpieczeństwem narodowym, która polega na zapobieganiu sytuacjom kryzysowym, przygotowaniu do przejmowania nad nią kontroli w drodze zaplanowanych działań, reagowaniu w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej oraz na odtworzeniu infrastruktury lub przywróceniu jej pierwotnego charakteru” (Ustawa, 2007, art. 2). Zadania, które są realizowane w zakresie zarządzania kryzysowego, wymagają koordynacji działań wielu niezależnych merytorycznie podmiotów, konsolidacji procedur działania i wykorzystania odpowiednich technologii. Ważnym aspektem jest także podejmowanie trafnych i racjonalnych decyzji, do których niezbędna jest szeroka wiedza, ciągłe doskonalenie, podnoszenie kompetencji, świadomości oraz nieustanne uzupełnianie informacji. Zarządzanie kryzysowe uważane jest za dynamiczną dziedzinę wiedzy, wymaga stałego dostosowania sił i środków do wciąż zmieniającego się stanu bezpieczeństwa w celu utrzymania zdolności do natychmiastowego reagowania. Należy zaznaczyć, że dynamizm sytuacji kryzysowych stanowi tutaj źródło ciągłych zmian w zakresie ustawicznego doskonalenia mechanizmów działań, procedur i zasad współpracy (Gryz, Kitler, 2007, s. 36).

Decydując się na studia wyższe, przyszli studenci stoją przed koniecznością wyboru uczelni, jak również muszą dokonać wyboru miejsca zamieszkania na czas kilkuletniego okresu nauki. Część z nich decyduje się na zamieszkanie w kupionych bądź wynajmowanych prywatnych mieszkaniach, część pozostaje w domach rodzinnych, natomiast znaczna liczba wybiera domy studenckie. Według słownika GUS domy studenckie są postrzegane jako budynki zbiorowego zakwaterowania prowadzone przez uczelnię (lub inny podmiot, w tym również organizację studencką, na podstawie zlecenia uczelni) w ramach pomocy materialnej na rzecz studentów (GUS, 2019).

Technologia rozwija się błyskawicznie, dlatego akademiki muszą być miejscem atrakcyjnym, zaspokajającym nie tylko potrzeby fizyczne, tj. schronienie, odpoczynek, lecz także psychologiczne, czyli przynależność i bezpieczeństwo. Wybór domu studenckiego jest dość skomplikowany i zależy od wielu odmiennych czynników (Kwiek, 2015, s. 26).

W literaturze przedmiotu najczęściej wymienia się ich lokalizację, udogodnienia oraz finanse młodych ludzi. Najistotniejszą jednak kwestią przy wyborze miejsca zamieszkania jest z pewnością wybór takiego, w którym młodzi ludzie będą czuć się bezpiecznie i nie będą musieli obawiać się o swoje zdrowie lub życie (Araujo, Murraj, 2010, s. 874–876).

2. Materiały i metody

Do przeprowadzonych badań wykorzystano studium przypadku, jakim była próba ewakuacyjna w Domu Studenckim nr 1 „Bakałarz” w Szczecinie, dokonano także analizy literatury przedmiotu oraz analizy dokumentów udostępnionych przez badany podmiot.

Procedura zarządzania kryzysowego w razie niebezpiecznej sytuacji opiera się głównie na ewakuacji, proces ten polega na szybkim i bezpiecznym opuszczeniu strefy zagrożonej lub objętej zagrożeniem przez osoby przebywające w budynku do bezpiecznego miejsca zbiórki. Do czasu przybycia straży pożarnej akcją kieruje administrator budynku (Masłowska-Szczerba, 2015, s. 37–38). Drogi oraz wyjścia ewakuacyjne powinny być dostosowane do liczby osób przebywających w budynku, jego funkcji, a także konstrukcji (Wróblewski, 2013, s. 436).

Do sytuacji kryzysowych należy przygotowywać się przed ich wystąpieniem poprzez planowanie, usprawnia to proces podejmowania decyzji oraz ułatwia kierowanie w sytuacji kryzysowej (Leszczyński, 2007, s. 345). Najefektywniejsze są plany, które zostały stworzone dla konkretnej sytuacji kryzysowej, np. pożaru. Idąc za literaturą, pożar można zdefiniować jako niekontrolowany proces palenia w miejscu do tego nieprzeznaczonym, powodującym straty i niebezpieczeństwo (Grocki, 2012, s. 80). Pożar to wielkie zagrożenie dla każdego podmiotu, szczególnie dla tego, w którym przebywa bardzo duża liczba osób, gdyż jest zarówno zagrożeniem związanym z działalnością człowieka, jak również o podłożu naturalnym. W ramach strategicznego zarządzania bezpieczeństwem tworzone są próby ewakuacyjne

w celu sprawniejszego zarządzania sytuacją kryzysową, gdyby taka wystąpiła, oraz w celu zniwelowania wszelakich uchybień (Stawicka, Wiśniewski, Socha, 2011, s. 39–40).

Próbna ewakuacja budynku powinna odbywać się co najmniej raz na dwa lata i obejmować sprawdzenie organizacji i warunków ewakuacji całego budynku. W przypadku obiektów, w których cyklicznie zmienia się grono użytkowników budynku powyżej 50 osób, np. internaty, akademiki, ćwiczenia ewakuacji powinny odbywać się co najmniej raz na rok (Świeboda, 2014, s. 23–24).

Osoba odpowiedzialna za ewakuację powinna niezwłocznie powiadomić o akcji osoby znajdujące się w obiekcie. W pierwszej kolejności trzeba ewakuować strefę bezpośredniego zagrożenia, a następnie wykonać ewakuację z dalszych obszarów. Jeżeli pożar nadmiernie się rozwinął i część osób nie ma możliwości opuszczenia zagrożonej strefy, powinny one schronić się w pomieszczeniu znajdującym najdalej od źródła ognia i oczekiwać na ewakuację za pomocą sił i środków służb ratunkowych (Świeboda, 2014, s. 24).

Po zakończeniu akcji ewakuacyjnej należy przekazać informacje przybyłym na miejsce jednostkom straży pożarnej. Jeżeli istnieje podejrzenie, że ktoś mógł pozostać w budynku, również taka informacja powinna zostać przekazana oraz o innych zagrożeniach mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo osób, np. butlach gazowych znajdujących się w budynku.

Bardzo ważnym aspektem jest dysponowanie aktualnymi i wiarygodnymi planami budynku z dokładną informacją o obiekcie. Tylko kompletna informacja pozwala na przeprowadzenie rzetelnych analiz, które posłużą do odpowiedniego zarządzania sytuacją kryzysową.

3. Rezultaty¹

Dom Studenta „Bakałarz” w Szczecinie jest pięciokondygnacyjnym budynkiem, w którego skład wchodzi część mieszkalna dla pracowników uczelni wraz z piwnicą i garażami, część zbiorowego zakwaterowania studentów, część

---

¹ Opracowanie własne na podstawie Protokołu z praktycznego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji w obiekcie Domu Studenta nr 1 „Bakałarz” ul. Bohaterów Warszawy 75, Szczecin 2018. Autorzy wykorzystali także harmonogram ewakuacyjny Domu Studenta nr 1 „Bakałarz”.

magazynowa oraz część usługowa (przychodnia i lokal rozrywkowy), każde z osobnym wejściem. W akademiku może maksymalnie zamieszkiwać 230 osób.

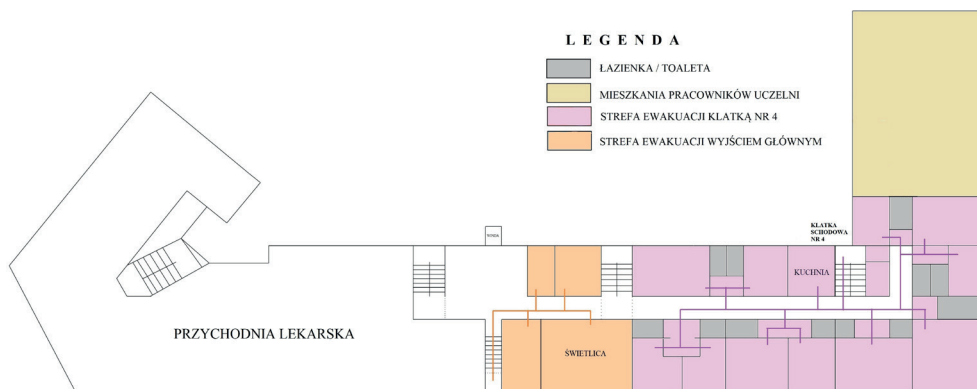
Budynek wyposażony jest łącznie w pięć wyjść ewakuacyjnych – cztery od strony podwórza oraz jedno od ul. Bohaterów Warszawy. Do wyjść ewakuacyjnych znajdujących się od podwórza prowadzą cztery klatki schodowe, w tym jedna umożliwiająca ewakuację jedynie z poziomu parteru. Na każdym piętrze znajdują się cztery hydranty wewnętrzne, trzy gaśnice proszkowe ABC oraz trzy ręczne ostrzegacze pożarowe. Pozostałe kondygnacje są wyposażone w następujący sprzęt gaśniczy i ostrzegawczy: parter – trzy hydranty wewnętrzne, trzy gaśnice proszkowe ABC, dwa ręczne ostrzegacze pożarowe; piwnica – dwa hydranty wewnętrzne, dwie gaśnice proszkowe oraz ręczny ostrzegacz pożarowy znajdujący się w recepcji domu studenta. W recepcji znajduje się również przeciwpożarowy wyłącznik prądu, którego zadaniem jest wyłączenie zasilania budynku objętego pożarem w czasie akcji ratowniczo-gaśniczej. Dodatkowo obiekt wyposażony jest w system oddymiania oraz dźwiękowy system ostrzegawczy, który umożliwia rozgłaszanie sygnałów ostrzegawczych i komunikatów automatycznie po otrzymaniu sygnału z systemu sygnalizacji pożarowej (Rozporządzenie, 2010).

Kondygnacja I (piwnica) to część usługowa i magazynowa: w północnym sektorze dzierżawiony jest lokal rozrywkowy, w sektorze centralnym znajduje się główne wejście do domu studenckiego, pomieszczenie recepcji wraz z zapleczem socjalnym i magazynem podręcznym oraz warsztatem konserwatora. Natomiast w sektorze południowym zlokalizowany jest magazyn wyposażenia pokoi oraz piwnice i garaże wspólnie należące do mieszkań dla pracowników uczelni.

Kondygnacja II (parter) to część usługowa, administracyjna i mieszkalna. W północnym sektorze parteru znajdują się pomieszczenia przychodni lekarskiej z osobnym wejściem od ul. Szwoleżerów. W sektorze centralnym znajdują się pomieszczenia biurowe administracji domu studenta oraz świetlica. Sektor południowy to dziesięć pokoi zdolnych pomieścić 24 studentów oraz jedna ogólnodostępna kuchnia. Za ścianą znajdują się mieszkania dla pracowników uczelni z wejściem i klatką schodową od strony ogrodzonego parkingu należącego do sąsiedniego domu studenta.

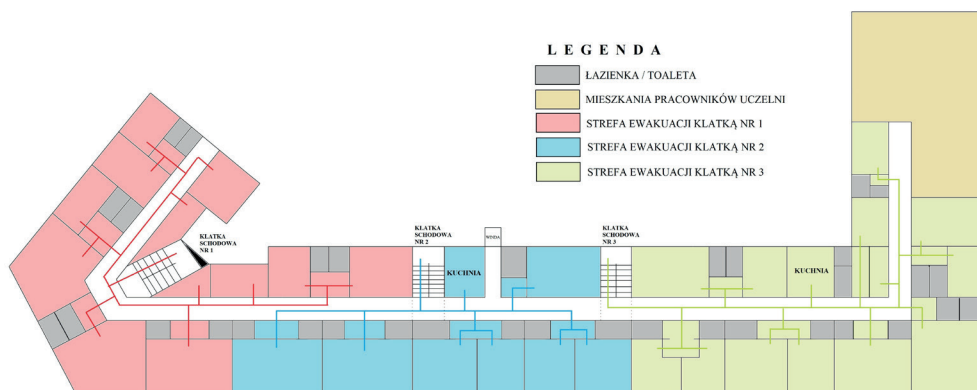
Kondygnacja III (piętro I) to część mieszkalna mająca 26 pokoi, w których może zamieszkać 66 studentów, oraz dwie kuchnie wyposażone w kuchenki elektryczne.

Rysunek 1. Schemat ewakuacji pomieszczeń z parteru

Źródło: opracowanie własne na podstawie harmonogramu ewakuacyjnego Domu Studenckiego nr 1 „Bakałarz”.

Rysunek 2. Schemat ewakuacji pomieszczeń z piętra I, II, III

Źródło: opracowanie własne na podstawie harmonogramu ewakuacyjnego Domu Studenckiego nr 1 „Bakałarz”.

Pozostałe kondygnacje (piętro II i III) to części mieszkalne, na każdym z pięter znajduje się 27 pokoiów zdolnych do zakwaterowania 68 studentów, dwie kuchnie wyposażone w kuchenki elektryczne.

W grudniu 2018 roku w Domu Studenta nr 1” Bakałarz” przeprowadzono próbną ewakuację mającą na celu sprawdzenie stopnia przygotowania obiektu do działań ratowniczych oraz sprawności zarządzania kryzysem. Zgodnie ze scenariuszem zagrożeniem był pożar wykryty o godzinie 12.05 w pomieszczeniu kuchennym na parterze budynku. Pracownik recepcji udał się na rozpoznanie przyczyny włączenia się alarmu i potwierdził pożar. Automatycznie został włączony alarm pożarowy za pomocą dźwiękowego systemu ostrzegawczego i wyłączono zasilanie budynku oraz możliwość korzystania z windy. O godzinie 12.10 zostało powiadomione Stanowisko Kierowania Komendy Państwowej Straży Pożarnej w Szczecinie. Do czasu przybycia straży pożarnej za ewakuację budynku odpowiadał pracownik recepcji, a objęci nią byli mieszkańcy parteru, I, II i III piętra.

Ewakuacja osób przebywających w świetlicy, gabinecie kierownika i referenta oraz z pokoju nr 12 odbywa się przez główne wejście z budynku na ul. Bohaterów Warszawy. Mieszkańcy zajmujący pokoje mieszkalne na parterze podczas ewakuacji korzystają z klatki schodowej nr 4 z wyjściem od strony podwórza. W przypadku zaistnienia takiej potrzeby osoby przebywające w pomieszczeniach przychodni lekarskiej ewakuowane są przez główne wejście do przychodni na ul. Szwoleżerów. Schemat został przedstawiony na rysunku 1.

Osoby przebywające na wyższych kondygnacjach budynku zgodnie z harmonogramem ewakuowane są przez trzy klatki schodowe z wyjściem od strony podwórza. Rozkład pomieszczeń oraz dróg ewakuacyjnych przedstawiono na rysunku 2. Podczas próbnej ewakuacyjnej za pomocą systemów alarmu pożarowego i dźwiękowego systemu ostrzegania poinformowano osoby przebywające w akademiku o zagrożeniu i przystąpiono do natychmiastowej ewakuacji. W budynku stwierdzono obecność 100 osób (mieszkańców i osób odwiedzających), które zostały ewakuowane wszystkimi dostępnymi drogami ewakuacyjnymi. Stwierdzono poprawność działania systemów bezpieczeństwa oraz równomierne obciążenie dróg ewakuacyjnych. Proces ewakuacji przeprowadzono sprawnie, lecz dźwig osobowy po odłączeniu zasilania budynku nie został automatycznie sprowadzony na poziom parteru, ponadto system oddymiania klatki schodowej nr 1 nie został uruchomiony automatycznie.

4. Dyskusja

Po przeprowadzonej próbie ewakuacyjnej pomimo dwóch wspomnianych uchybień stwierdzono, że stopień przygotowania budynku do działań ratowniczych oraz sprawność zarządzania kryzysowego jest w normie, a budynek spełnia należyte kryteria. Jednak po dokładnej analizie można doszukać się pewnych elementów, które należałoby usprawnić. Przeprowadzone badania ukazują, jak ważnym aspektem jest właściwe zarządzanie kryzysowe w wypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej. Ważne jest, aby postępować zgodnie z przygotowanym przez dany obiekt harmonogramem i wiedzieć, jak postępować. W artykule ukazano, jak ważne jest przeprowadzanie prób ewakuacyjnych, gdyż pomagają one w procesie zarządzania kryzysowego, a także mogą ukazać uchybienia występujące w danym budynku.

W badanym obiekcie należałoby usprawnić kilka działań, które pokrótce zostaną omówione. Drzwi wejściowe do przedsionków i pokoiów powinny zostać wyposażone we wkładki do zamka umożliwiające otwarcie drzwi od wewnątrz bez użycia klucza, co w przypadku sytuacji kryzysowej znacznie przyspieszy proces opuszczenia zagrożonego pomieszczenia oraz umożliwi pracownikowi domu studenta na szybkie wejście do pokoju w przypadku zagrożenia życia osoby zamieszkującej lub wystąpienia zagrożenia pożarowego bez potrzeby siłowego wywarzenia drzwi. Obecnie, aby otworzyć drzwi, należy mieć klucz do zamka.

Ponadto pokoje nie są wyposażone w plan ewakuacji budynku, należałoby zaopatrzyć je w takie plany z zaznaczonymi alternatywnymi drogami ewakuacyjnymi, umożliwiającymi opuszczenie zagrożonego budynku oraz lokalizacją rozmieszczenia środków gaśniczych.

Należy również niezwłocznie usunąć usterki wykryte w trakcie próby ewakuacyjnej i doprowadzić do stanu używalności mechanizm powodujący awaryjny zjazd windy na poziom parteru oraz podłączyć system oddymiania klatki schodowej nr 1 do ogólnego systemu oddymiania.

5. Podsumowanie

Współczesne postrzeganie bezpieczeństwa jako dynamicznego procesu zarządzania wiąże się z działaniami mającymi za zadanie doskonalenie całego systemu, którego nierozzerwalnym elementem jest zarządzanie kryzysowe. Celem jest

niedopuszczenie do powstania sytuacji kryzysowej, przygotowanie się do jej wystąpienia, przejmowanie nad nią kontroli w trybie zaplanowanych i przygotowanych działań oraz powrót do sytuacji pierwotnej. Przedstawiona w artykule próbna ewakuacja miała na celu zweryfikowanie obecnego stanu przygotowania do wystąpienia ewentualnej sytuacji kryzysowej oraz do sprawdzenia ewentualnych uchybień, jakie występują w budynku.

Literatura

- Czop, A. (2014). *Udział ochrony osób i mienia w zapewnianiu bezpieczeństwa publicznego w Polsce*. Kraków: Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego, Wydawnictwo Apeiron.
- De Araujo, P., Murraj, J. (2010). Estimating the effects of dormitory living on student performance. *SSRN Electronic Journal*, 1 (30), 868–878.
- Grocki, R. (2012). *Zarządzanie kryzysowe. Dobre praktyki*. Warszawa: Difin.
- Gryz, J., Kitler, W. (2007). *System reagowania kryzysowego*. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek
- GUS (2019). *Pojęcia stosowane w statystyce publicznej*. Słownik pojęć. Główny Urząd Statystyczny. Pobrano z: <https://stat.gov.pl/metainformacje/sownik-pojec/pojecia-stosowane-w-statystyce-publicznej/66,pojecie.html> (16.03.2019).
- Kwiek, M. (2015). *Uniwersytet w dobie przemian. Instytucje i kadra akademicka w warunkach rosnącej konkurencji*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Leszczyński, T.Z. (2007). *Kryzys jako sytuacja decyzyjna w organizacji*. Pułtusk: Wydawnictwo Akademii Humanistycznej.
- Masłowska-Szczerba, M. (2015). Ewakuacja – pojęcie, zasady i podstawy prawne. *Ostry Dyżur*, 2, 37–40.
- Piwowski, J. (2014). *Fenomen bezpieczeństwa. Pomiędzy zagrożeniem a kulturą bezpieczeństwa*. Kraków: Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego, Wydawnictwo Apeiron.
- Rozporządzenie (2010). Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów. DzU 2010, nr 109, poz. 719.
- Stawicka, J., Wiśniewski, B., Socha, R. (2011). *Zarządzanie kryzysowe. Teoria, praktyka, konteksty, badania*. Szcztyno: WSPol.
- Świeboda, A. (2014). *Ochrona poż. w praktyce*. Warszawa: Wydawnictwo Wiedza i Praktyka.

- Tyrała, P. (2000). Zarządzanie bezpieczeństwem – wprowadzenie. W: P. Tyrała (red.), *Zarządzanie bezpieczeństwem. Międzynarodowa Konferencja Naukowa. Kraków 11–13 maja 2000*. Kraków: Wydawnictwo Profesjonalnej Szkoły Biznesu.
- Ustawa (2007). Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. DzU 2007, nr 89, poz. 590 z późn. zm.
- Wróblewski, R. (2013). *Zarządzanie kryzysowe jako element zarządzania bezpieczeństwem narodowym*. Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH.

CRISIS MANAGEMENT AT THE DORMITORY ON THE EXAMPLE OF A DORMITORY 1 “BAKAŁARZ” IN SZCZECIN

Abstract

The main purpose of the article is to draw attention to a very important aspect which is crisis management. The article will describe the nature and significance of crisis management and the evacuation test that took place at Dom Studencki nr 1 “Bakałarz” in Szczecin, followed by its analysis and evaluation. The article analyzes the subject literature and documents made available to the subject under study.

Keywords: management, crisis, safety, evacuation, dormitory

JEL code: H12

Cytowanie

Łabuz, A., Ruszkowski, F. (2019). Zarządzanie kryzysowe w organizacji na przykładzie Domu Studenckiego nr 1 „Bakałarz” w Szczecinie. *Studia i Prace WNEiZ US*, 56, 131–141. DOI: 10.18276/sip.2019.56-11.